

PETTICOAT

BY
PAULA VD OEST
INGE HARDEMAN

AFLEVERING 6
VERSIE 12 FEBRUARI 2016

MEDIA LANE

INTRO 'VROLIJK UPTEMPO LIED' BEGINT

6.1 INT. TELEVISIESTUDIO - NACHT

6.1

Een televisiestudio waar een live-uitzending gaat plaatsvinden. Drie camera's staan klaar. Een OPNAMELEIDER loopt opgewonden rond. De band is zich aan het installeren, er wordt een gitaar gestemd, een bekken op de goede hoogte gezet. De zangeressen oefenen hun stem, ze oefenen een uptempo liedje (Petticoat of ander liedje) De PRESENTATOR wordt gepoederd. Iedereen is opgewonden.

Maurice en Marianne zijn er samen, waardoor Rogier met een chagrijnig gezicht rondloopt.

Willem flirt met meisjes die rondlopen. Fred staat gespannen aan de zijkant. Hij tikt met zijn voet mee met het ritme van het liedje.

OPNAMELEIDER

Nog drie minuten voor aanvang!
Drie minuten voor aanvang!

MAKE-UP GIRL

Pattie Hunt moet nog bijgewerkt worden.

OPNAMELEIDER

Pattie Hunt naar de make-up!!

ROGIER

Ze komt er zo aan. Ze is op het toilet.

FRED

Kan je haar daar even van afsleuren, alsjeblieft?!!

Rogier loopt haastig weg. Fred, tegen de opnameleider:

FRED

Zenuwen, hè. Hebben zelfs de allergrootste artiesten last van.

Rogier wordt tegengehouden door Maurice. Hij praat haastig en met gedempte stem.

MAURICE

Het is niet dat ik niet wil. Ik hoop dat je dat weet.

Rogier antwoordt niet.

(CONTINUED)

MAURICE

Ik kan er niet van slapen. Ik denk steeds maar: het kan niet, ik moet ermee stoppen, ik ben getrouwd.

ROGIER

(gebaart)

Maurice... Ik moet...

MAURICE

Maar ik heb erover nagedacht. En nu denk ik: het kan wel, juist omdat ik een vrouw heb.

Rogier wil doorlopen.

MAURICE

Ik dacht: als we toeren, kunnen we samen zijn.

Rogier bevriest even, loopt door.

MAURICE (O.S.)

Denk erover, alsjeblieft.

Rogier ziet Pattie aan komen lopen.

ROGIER

Gaat het?

Pattie kijkt naar Willem, die van haar wegkijkt en een passerend meisje aan haar paardestaart trekt.

PATTIE

Nee.

ROGIER

Kom... Rustig inademen, door je neus, en door je mond weer uit...

Pattie haalt beverig adem. Rogier leidt haar naar de make-up stoel.

PATTIE

Zou mijn moeder dit ook hebben gehad?

ROGIER

Als ze zo ver was gekomen als jij...vast en zeker.

Fred loopt naar Pattie toe.

FRED

Heb je je jurk schoongehouden?

(CONTINUED)

6.1 CONTINUED: (2)

6.1

Pattie knikt kleintjes en kijkt geïntimideerd naar de opnameleider, die druk heen en weer loopt en iedereen aanwijzigheden geeft. De make-up dame zucht en veegt een uitgeschoten streepje eyeliner weg.

MAKE-UP DAME

Heel even stilzitten, schat.

PATTIE

Ik ben niemand's schat.

Ze zucht.

PATTIE

(tegen Rogier)

Gelukkig heeft mijn vader geen teevee. En Peter ook niet.

6.2 INT. HUIS PETER - NACHT

6.2

Peter's familie zit aan de grote tafel. Peter's moeder zit te breien, er wordt Monopolie gespeeld.

JELLE

Brink! Wie koopt er nou de Brink.

REIN

Moet jij maar eens opletten. Heb ik straks meer aan dan jij aan jouw Barteljorisstraat.

JELLE

Waar wel vier huizen op staan hè. En een hotel.

Peter is onrustig. Hij schuift wat heen en weer. Zijn moeder ziet het.

PETER

Ik ga even een luchtje scheppen.

REIN

Staat Mientje Schuitema op de hoek te wachten of zo.

JELLE

Mientje met de lekkere

Zijn moeder werpt hem een blik toe.

PETER'S VADER

Hè verdamme...

PETER'S MOEDER

(geschrokken)

Heiko!

(CONTINUED)

6.2 CONTINUED:

6.2

Vader blijkt in de gevangenis beland. De andere broers hebben er plezier om.

PETER'S MOEDER

(tegen Peter)

Ga maar gauw.

JELLE

Waarom hebben wij geen televisie.

PETER'S VADER

Nog meer meeslepen naar Canada, zeker. Ze zien ons aankomen daar.

REIN

En ze hebben daar veel modernere apparaten. Wedden?

ANDERE BROER

Weet je hoe een tv daar heet? Een tievie.

Peter zit op hete kolen. Peter's moeder geeft hem een hoofdknikje.

PETER'S MOEDER

Ga maar gauw.

6.3 EXT. HUIS PETER - NACHT

6.3

Peter komt de voordeur uit en loopt langs het rijtje huizen waar zijn huis deel van uit maakt. Hij loopt een beetje te dralen.

Bij de burens is wit schijnsel in de kamer te zien. Peter kijkt naar binnen. De familie zit bijeen voor de televisie. Plotseling ziet de buurvrouw Peter en wenkt hem. Betrappt knikt hij naar haar. Ze gebaart: kom binnen. Peter aarzelt. De buurvrouw wenkt nu nog wat fanatieker. Peter gebaart: ik kom eraan.

6.4 INT. TELEVISIESTUDIO - NACHT

6.4

In de studio. Enorme spanning. De opnames beginnen bijna. Er wordt heen en weer gehold. De make-up girl legt de laatste hand aan Pattie.

MAKE-UP GIRL

(tegen Pattie)

Zo. Niemand die d'r nog iets van ziet.

Fred komt dichterbij.

(CONTINUED)

FRED

Doe je best, schat. Besef je wel dat je hele toekomst hier van af hangt?

Pattie knikt pips. Rogier komt erbij en kijkt Fred verwijtend aan. Hij geeft Pattie een bekertje water. Pattie neemt een slokje.

ROGIER

Je ziet er pràchtig uit!

Pattie glimlacht bleekjes.

PATTIE

En dat moet ik geloven. Ro... ik voel me zo vreemd...

Ze kijkt naar Willem die langs loopt maar haar nadrukkelijk negeert. Marianne komt aangelopen en begint Pattie's jurk te fatsoeneren. Rogier draait zich af.

MARIANNE

Even je kraagje goed, zo... Mo, Mo!

MAURICE

Ja, lieverd?

MARIANNE

Geef me de schuier even aan.

Maurice komt aanlopen met een kledingborstel. Hij kijkt verontschuldigend naar Rogier, die wegloopt.

MARIANNE

Zo kind, klaar.

Pattie probeert de aandacht van Willem te krijgen.

PATTIE

Willem...

Willem reageert niet. Pattie kijkt paniekerig naar Fred.

PATTIE

Fred...

OPNAMELEIDER

Attentie voor licht en geluid!
Iedereen op zijn plaatsens!!

FRED

(gebaart nerveus)
Je moet!

(CONTINUED)

6.4 CONTINUED: (2)

6.4

De camera's rijden naar de goede posities. Pattie probeert rustig te ademen maar ze voelt zich heel slecht. De danseressen gaan klaar staan.

Pattie bedenkt zich iets.

PATTIE

Mijn sjaal!

Ze rent naar achteren. Fred begint te vloeken. Grote paniek bij alle mensen op de vloer.

6.5 INT. HUIS BUREN PETER - NACHT

6.5

Peter zit, niet erg op zijn gemak, tussen de burens televisie te kijken. Dat wil zeggen: het beeld staat nog op een klok, waarvan de secondenwijzer rond gaat. Plotseling is er beeld. De kinderen joelen maar worden meteen streng aangekeken door hun vader.

MIES BOUWMAN

Wij gaan nu rechtstreeks naar
Studio Irene

Peter kijkt gespannen naar de televisie.

MIES BOUWMAN

... voor de rechtstreekse
uitzending van 'Op 45 Toeren'.

Peter zet zich schrap.

6.6 INT. TELEVISIESTUDIO - NACHT

6.6

In de studio.

PRESENTATOR

... Pattie Hunt!

Pattie komt hijgend de vloer op, terwijl ze haar sjaal goed doet.

Pattie probeert keurig ABN te spreken maar haar Groningse accent is nog steeds duidelijk te horen. Ze knijpt in haar sjaal. Het is letterlijk haar houvast.

PATTIE

(bedeesd)

Ik ga vanavond een liedje voor u zingen... dat is geschreven door iemand die mij altijd weer weet te betoveren met zijn woorden.

6.7 INT. HUISKAMER BUURVROUW PETER - NACHT 6.7

Peter's gezicht. Hij is gespannen.

6.8 INT. TELEVISIESTUDIO - NACHT 6.8

Pattie kijkt naar de gespannen Fred, Rogier, Maurice en zijn vrouw, eindigt bij Willem.

PATTIE

Het heet: 'Raak ik je kwijt'

Willem kijkt haar geraakt aan. Verwarring bij de band. Rogier kijkt stomverbaasd naar Pattie. Fred vloekt zachtjes. Het lijkt of hij de vloer op wil rennen. De zangeressen zijn woedend.

LIED #1: 'RAAK IK JE KWIJT'

6.9 INT. TELEVISIESTUDIO - NACHT - MUZIEKSEQUENTIE 6.9

Pattie knikt dwingend naar de muzikanten. Die beginnen aarzelend te spelen. Pattie concentreert zich en zet in.

PATTIE

Je schaamt je dus voor wie je bent
't Verleden wordt door jou ontkent
't Is om te huilen...

Haar stem is zuiver, langzaam krijgt ze meer kracht.

PATTIE

Je bent niet beter dan de rest,
Wanneer je nu je eigen nest
Zo moet bevuilen...!

6.10 INT. HUIS BUREN PETER - NACHT 6.10

Peter is stomverbaasd te horen dat Pattie zijn liedje zingt.

PATTIE (O.S.)

(zingt)

Ik loop de straat op, zonder doel
En ik probeer dat rotgevoel
Wat los te laten
Maar wat ze deed, en nog steeds
doet
Dat valt toch eigenlijk niet goed-
Of recht te praten

Peter wil eigenlijk opstaan, maar hij blijft zitten. Hij kijkt en kijkt.

(CONTINUED)

BUURVROUW PETER

Dat er toch nog eens iemand bij
ons uit het dorp voor de teevee
zou komen.

Kijkt naar Peter. Die kijkt strak naar het scherm. Het
lijkt niet zo goed met Pattie te gaan. Ze lijkt even te
wankelen, maar ze blijft vrolijk doorzingen.

BUURVROUW PETER

Die werkte toch ook bij Veenstra,
of niet?

Peter knikt. Hij blijft gefronst naar de televisie
kijken.

PATTIE (O.S.)

Raak ik je kwijt?
Raak ik je kwijt?
Stel dat ik nu terug zou gaan
En plotseling voor zijn neus zou
staan,
Laat hij mij binnen?

BUURVROUW PETER

Mooi, maar wel een beetje
triestig, niet?

PETER

(zonder zijn blik af
te wenden)
Gaat wel.

Mevrouw van Rooden zit met haar twee vriendinnen Cato en
Aaf voor de televisie. De sherry staat binnen handbereik.

PATTIE (O.S.)

(zingt)
Ben ik dan weer z'n kleine meid?
Of zal algauw die oude strijd
Opnieuw beginnen?

CATO

Je schoondochter in de showbizz,
wie had dat gedacht!

Aline glimlacht.

ALINE VAN ROODEN

Het was even wennen, maar ik moet
zeggen: ze doet het hélemaal niet
onaardig. Helemaal niet onaardig.

PATTIE (O.S.)

(zingt)

Want wie zijn eigen wegen gaat
Of anders is dan middelmaat
Wordt afgewezen...
Het lijkt alsof, wanneer je kiest,
Daarmee iets anders weer
verliest...
Wat zou dat wezen?

CATO

Willem zal wel trots zijn.

ALINE VAN ROODEN

Rogier. Ze is met Rogier.

Aaf en Cato wisselen een snelle blik. Aline zingt mee:

PATTIE/ZANGERESSEN (O.S.)

(zingen)

Raak ik je kwijt?
Raak ik je kwijt?
Raak ik je kwijt?

6.12 INT. TELEVISIESTUDIO - NACHT - MUZIEKSEQUENTIE

6.12

Rogier kijkt nu ook bezorgd naar Pattie, die staat te trillen op haar benen. Het publiek in de studio (of de crew) heeft niets in de gaten en hangt aan haar lippen.

PATTIE

Beelden die nooit worden uitgewist
Die lentedag met mam en jou...
Papa, die sterk was en alles wist
Geluk dat eeuwig duren zou...

Hij ziet opeens dat Fred tegen zijn tranen staat te vechten.

PATTIE/ZANGERESSEN

Raak ik je kwijt?
Raak ik je kwijt?

Rogier kijkt weer naar Pattie. Er staan zweetdruppeltjes op haar voorhoofd. Willem staat nog steeds als bevroren.

ROGIER

(sist tegen Maurice)
Ze gaat flauwvallen.

Fred heeft het gehoord. Hij herneemt zich.

FRED

Als ze dat doet, hoeft ze van mij
niet meer op te staan.

(CONTINUED)

6.12 CONTINUED:

6.12

PATTIE/ZANGERESSEN

Raak ik je kwijt?
Raak ik je kwijt

Het publiek is betoverd. Pattie verzamelt haar laatste krachten en geeft alles.

PATTIE EN ALLEN

Raak ik je kwijt... voor
altijd...?

Pattie buigt en neemt het applaus van het publiek (of de crew) in ontvangst. Ze rent naar de coulissen, langs een verbouwde Rogier, en geeft over in een prullenbak. Willem veegt onopvallend langs zijn ogen.

Einde lied.

6.13 INT. HUIS BUREN PETER - NACHT

6.13

Peter kijkt naar de televisie, waar is overgeschakeld op de presentatrice.

PRESENTATRICE

Wat een verdrietig en toch
prachtig liedje. Ik had nog wel
meer willen zien van dit geweldige
nieuwe talent, lieve mensen. Maar
er staat alweer een andere band
klaar heb ik gehoord.

Peter kijkt ongerust. Maar hij is ook boos en verdrietig.

6.14 INT. HUIS PETER - NACHT

6.14

Peter komt binnen. Moeder ruimt juist de Monopolie op. Ze kijkt heel even op als Peter binnen komt, gaat dan weer door met opruimen. Ze voelt de bui al hangen.

PETER

Je kunt wel altijd voor iedereen
de kooltjes uit het vuur willen
halen...

Moeder recht haar rug.

PETER

Maar helpen doet het toch niet.

Moeder wil iets zeggen.

PETER

Heb je nog meer liedjes naar d'r
gestuurd.

(CONTINUED)

6.14 CONTINUED:

6.14

MOEDER

(liegt)

Nee.

Peter loopt langs haar heen naar zijn kamer. Moeder kijkt naar de bandrecorder die in een hoekje staat.

6.15 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/HAL- NACHT

6.15

Pattie en Rogier komen het huis binnen. Rogier ondersteunt Pattie. Beiden zien er nogal uitgeput uit.

ROGIER

Fred wil dat je morgen meteen naar de dokter gaat.

PATTIE

Morgen ben ik heus wel weer beter.

ROGIER

Waren het de zenuwen?

PATTIE

Ik zou niet weten wat anders.

Rogier kijkt haar aan, wil iets zeggen, doet het toch maar niet.

PATTIE

Ik ben alleen maar verschrikkelijk moe.

ROGIER (CONT'D)

Ga maar gauw naar bed dan. Je moet wel een beetje fit zijn voor Winschoten.

PATTIE

Winschoten?!?

Rogier knikt.

ROGIER

Heeft Fred geregeld. Terug naar je geboortedorp. Is leuk voor de pers.

Pattie fronst. Ze loopt voor Rogier uit de trap op.

PATTIE

Teruste.

6.16 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN / ZOLDERKAMERTJE - NACHT 6.16

Pattie hangt haar sjaal aan een haakje naast het affiche van haar moeder. Ze kijkt even naar het lachende gezicht.

6.17 EXT. HUIS JAGERSMA- DAG 6.17

Ochtend. Jagersma komt met een boodschappentasje zijn huis uit. Hij hangt zijn tas aan zijn fietsstuur.

Over de dijk komen twee mannen aangefietst. Het zijn Rein en een andere man uit de fabriek. Ze stappen van hun fietsen.

JAGERSMA

Moj.

REIN/FABRIEK SARBEIDER

Moj.

Rein kijkt naar de moestuin.

REIN

Zit er geen vorst meer in de grond?

JAGERSMA

Neu.

De ander man kijkt naar de groenten.

FABRIEK SARBEIDER

Stevige kolen.

Jagersma knikt stug.

JAGERSMA

Zeker.

Stilte.

JAGERSMA

Maar daar komen jullie vast niet voor, of wel?

Jagersma loopt met zijn fiets aan de hand naar de dijk. De mannen lopen met hem mee.

REIN

Eh, nee.

Hij wisselt een blik met zijn buurman.

JAGERSMA

Hoe is het op de fabriek?

(CONTINUED)

6.17 CONTINUED:

6.17

De arbeider haalt zijn schouders op.

FABRIEK SARBEIDER
Z'n gangetje.

JAGERSMA
(bitter)
Tot de volgende erbij neervalt.

Jagersma stapt op zijn fiets.

REIN
(gauw)
Jagersma...

Hij kijkt hem niet aan.

REIN
Je hebt gelijk. Iedereen op de
fabriek vindt dat jij 't bij het
rechte eind hebt.

De arbeider knikt.

FABRIEK SARBEIDER
We hebben handtekeningen
opgehaald.

REIN
Jij hoort niet thuis te zitten.
Dat is hetzelfde als opgeven.

Jagersma vertrouwt het niet.

JAGERSMA
Je weet dat ik alleen terugkom als
er iets verandert.

Rein kucht.

REIN
Dat willen wij ook. We staan
allemaal achter je. Ik heb de
directeur gesproken. Hij wil met
je praten.

Jagersma kijkt Rein getroffen aan.

6.18 EXT. DIJK - DAG

6.18

Jagersma fietst de dijk af, richting het dorp. Zijn lege
boodschappentas wappert aan het stuur.

6.19 INT. WINKEL VEENSTRA/MAGAZIJN - DAG 6.19

Peter stapelt in gedachten spullen op in het magazijn. Op de radio is een ochtendprogramma bezig.

6.20 INT. WINKEL VEENSTRA - DAG 6.20

Jagersma staat voor de toonbank. Tine Veenstra staat wat pips achter de kassa. Ze weegt bonen af. Jagersma kijkt haar niet echt aan.

MEVROUW VEENSTRA

Anders nog iets?

Ze doet de bonen in een zak.

JAGERSMA

Eh... nee, dat was het.

Hij geeft haar het opschrijfboekje. Bijna verontschuldigend:

JAGERSMA

Een mens alleen heeft niet zo veel nodig...

Een glans trekt over Tine's ogen.

MEVROUW VEENSTRA

Ik kan er van meepraten...

JAGERSMA

(stamelt)

Ach, wat zeg ik nou...

Tine noteert de aankoop in het boekje. Ze kijkt niet op. Het is even stil.

JAGERSMA

Kan je 't een beetje bolwerken met de zaak?

MEVROUW VEENSTRA

... mijn neef doet tijdelijk de inkoop... en Peter helpt me, natuurlijk. Maar die gaat met zijn familie naar Canada.

JAGERSMA

Ik wist niet dat Peter ook ging emigreren...

MEVROUW VEENSTRA

Tja, d'r is niet meer zoveel wat hem hier houdt.

(CONTINUED)

Jagersma knikt. Hij snapt het. Het is even stil. Tine kijkt hem aan.

MEVROUW VEENSTRA

Hoe is het met 'r?

Jagersma kijkt haar niet aan.

JAGERSMA

Ik zou het niet weten.

MEVROUW VEENSTRA

Ik hoorde dat ze gisteren voor de televisie was.

JAGERSMA

Is dat zo?

MEVROUW VEENSTRA

Je zult wel trots zijn dat ze hier in zaal 't Rode hert komt spelen, of niet?

JAGERSMA

In het Rode Hert?

Hij herneemt zich.

JAGERSMA

Ze heeft het er maar druk mee...

Tine kijkt licht bezorgd naar Jagersma. Ze geeft hem het boekje terug.

JAGERSMA

Ik kom volgende week betalen.

MEVROUW VEENSTRA

Prima.

Stilte.

MEVROUW VEENSTRA

Mocht je ooit... als je nou denkt: de middenstand, dat is wel wat voor mij...

JAGERSMA

(lacht)

Ik in een winkel?

Hij stopt de koffie weg.

JAGERSMA

Dan zou je klandizie weleens aardig kunnen teruglopen.

MEVROUW VEENSTRA

Nou ja...ik dacht alleen...

Jagersma schudt zijn hoofd.

JAGERSMA

Ik ga terug naar de fabriek. Er
wordt eindelijk naar me
geluisterd.

Mevrouw Veenstra knikt.

JAGERSMA

Ze willen dat ik het voortouw
neem. Ik kan die jongens niet in
de steek laten.Jagersma zoekt naar woorden. Er komt een andere klant
binnen.

JAGERSMA

(mompelt)
Toch bedankt.

Tine glimlacht. Jagersma loopt naar de deur.

JAGERSMA

Moj.

MEVROUW VEENSTRA

Moj.

NIEUWE KLANT

Moj.

MEVROUW VEENSTRA/JAGERSMA

Moj.

Jopie, het nieuwe meisje, loopt met een dienblad naar de
trap. Mevrouw van Rooden komt net naar beneden. Ze kijkt
verbaasd naar het dienblad.

JOPIE

Goedemorgen mevrouw van Rooden.

ALINE VAN ROODEN

Goedemorgen Jopie.

JOPIE

(ziet haar kijken)
Uw zoon moet zó hard studeren..
Die wou het ontbijt graag op z'n
kamer.

6.21 CONTINUED:

6.21

ALINE VAN ROODEN

Juist ja.

JOPIE

Dat van u staat klaar op tafel.
 Halfzacht eitje, marmelade en drie
 kadetjes, de koffie zit in de kan.

Voor ze iets kan zeggen is Jopie mevrouw van Rooden al
 gepasseerd.

ALINE VAN ROODEN

Eh, dank je, Jopie.

Enigszins verward loopt ze naar de huiskamer.

6.22 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/SLAAPKAMER PATTIE - DAG

6.22

Pattie ligt op bed met haar ogen dicht. Ze ziet er nog
 wat bleek uit. Er klinkt gestommel. Gegiechel en een
 mannenstem. Willems' stem. Pattie opent haar ogen. Ze
 hoort een vrouwenstem:

JOPIE (O.S.)

Hee Apegatje... roomservice...

Pattie blijft even als bevroren liggen. Ze hoort Willem's
 deur open en dicht gaan. Gegiechel en gestommel.

6.23 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/WOONKAMER - DAG

6.23

Mevrouw van Rooden en Rogier zitten aan tafel. Mevrouw
 van Rooden leest de krant. Rogier eet. Aline peilt hem.
 Ze probeert terloops te klinken.

ALINE VAN ROODEN

Heb jij Pattie al gezien?

Rogier neemt een hap van zijn broodje. Pattie komt met
 een onuitgeslapen gezicht binnen.

PATTIE

(mompelt)

Goedemorgen.

Pattie gaat zitten.

ALINE VAN ROODEN

Ik zou nog wel een kopje koffie
 lusten.

Ze kijkt naar Pattie, die neutraal terug kijkt.

(CONTINUED)

PATTIE

De huur ligt in een envelopje op uw secretaire.

Mevrouw van Rooden knikt. Juist ja. Pattie is niet langer het hulpje.

PATTIE

Anders schelt u toch even? We hebben nu toch die...

(spreekt de naam met tegenzin uit)

... Jopie of hoe dat mens ook heet?

Mevrouw van Rooden knikt wat beduusd en belt met de tafelbel. Pattie werkt met tegenzin een half broodje weg. Schuift het bord van zich af. Rogier kijkt naar haar.

PATTIE

Geen honger.

ROGIER

Maar je moet wel eten. Vanavond is er weer een optr...

PATTIE

(onderbreekt humeurig)

Jaha.

Rogier trekt even zijn wenkbrauwen op, zegt niets.

ALINE VAN ROODEN

Hebben de tortelduifjes onenigheid?

PATTIE

(gestoken)

Hou toch eens op met die gekkigheid.

Rogier kijkt haar gealarmeerd aan.

ALINE VAN ROODEN

Eh. Ik geloof dat ik je niet goed heb verstaan.

Rogier staat geagiteerd op.

PATTIE

Volgens mij heeft u me heel goed verstaan.

Rogier weet niet hoe hij het heeft.

(CONTINUED)

ALINE VAN ROODEN
Waar blijft Jopie nou toch?

ROGIER
(haastig)
Ik kijk wel even.

PATTIE
Ja, loop maar weer weg. Daar zijn
jullie hier goed in.

Rogier sluit de deur met een klap achter zich.

ALINE VAN ROODEN
Ik ben bang dat ik dit niet
helemaal volg.

PATTIE
Oh nee? Ik ben bang dat u het
veels te goed volgt.

Ze kijkt mevrouw van Rooden aan.

PATTIE
Beste mevrouw van Rooden. Zal ik
het maar eens pats boem zeggen? Ik
denk niet dat uw zoon Willem ooit
gaat studeren in hoe heet dat
daar, Keembrits.

Mevrouw van Rooden kijkt haar aan.

PATTIE
In Groningen zeggen wij altijd:
de abbel vaalt nooit ver vanne
boom. En dat betekent

ALINE VAN ROODEN
(gereserveerd)
Ik heb al zo'n idee, Pattie...

PATTIE
Zo vader, zo zoon. Uw zoon doet
een heleboel andere dingen liever
dan studeren. Vraag maar aan die
... Jopie. Wat dat betreft hebben
u en ik iets gemeen: we vallen
voor de verkeerde mannen.

Mevrouw van Rooden wil verontwaardigd iets tegenwerpen.
Maar Pattie pakt even door.

PATTIE
En uw andere zoon, Rogier, beste
mevrouw van Rooden, is niet
verliefd op mij, maar op Maurice.

ALINE VAN ROODEN
Een Francaise? Wat onverwacht!

PATTIE
Een mán, mevrouw van Rooden. Uw
zoon is van de verkeerde kant.

Mevrouw van Rooden kijkt haar aan.

PATTIE
Of nou ja, verkeerd, alsof er aan
de liefde ooit iets verkeers kan
zijn...

ALINE VAN ROODEN
Ik hoef dit niet meer aan te
horen.

PATTIE
Nee, dat hoeft ook niet. Maar ik
dacht: het is misschien beter als
u dat wél doet. Want er wordt hier
tèveel onder het vloerkleed
geschoven.

Mevrouw van Rooden verlaat de kamer.

ALINE VAN ROODEN
(prevelt)
...het is genoeg zo.. Genoeg..

Mevrouw van Rooden verdwijnt. Pattie kijkt naar de
onafgeruimde tafel, pakt de tafelbel en belt agressief.

Pattie en Rogier staan tegenover elkaar in de hal.

ROGIER
(woedend, gedempt)
Denk je dat je me hiermee een
dienst hebt bewezen?

PATTIE
Ja!

ROGIER
Je hebt geen idee hè...wat me
boven het hoofd hangt... geen idee!!
Stomme... trut!!

Hij loopt geëmotioneerd weg. Pattie kijkt hem ontdaan na.

PATTIE
Ro... Ro!

6.25 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/SLAAPKAMER ALINE/DAG 6.25

Mevrouw van Rooden zit op het echtelijke bed en heeft rood behuilde ogen. Ze hoort gegiechel van Jopie en gegrom van Willem.

6.26 EXT. DORPSSTRAAT - DAG 6.26

Jagersma staat bij het affiche van de Petticoats dat op het dorpsplein hangt (het matinee in 't Roode Hert in Winschoten wordt aangekondigd) en kijkt naar de nieuwe naam van zijn dochter, Pattie Hunt.

6.27 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/HAL - DAG 6.27

Jopie komt met het dienblad de trap af. Rode wangen. Willem volgt, met een tevreden uitdrukking op zijn gezicht. Jopie loopt door naar de keuken. Willem's oog valt op een bekende envelop die op het dressoir in de hal ligt. 'Pattie Jagersma' staat erop. Hij grist 'm weg.

WILLEM

Oh... Jopie...

Jopie draait zich om.

WILLEM

De post is echt heel belangrijk.
Dat is het eerste wat je 'morgens doet. Als je zo'n envelop ziet moet je 'm direct aan mij brengen.

JOPIE

Oh maar d'r staat Pattie op dus ik dacht...

WILLEM

Jij moet niet teveel denken
popje... is helemaal niet goed
voor je...

Hij legt een hand op haar heup. Jopie giechelt. Willem's hand gaat omhoog. Hij zoent haar. Rogier komt het kantoor uit. Willem laat Jopie gauw los. Rogier kijkt hem aan. Willem kijkt terug: wat?

ROGIER

Ik weet echt niet wat jij allemaal
aan het doen bent.

Willem stopt de envelop onopvallend onder zijn kleren. Rogier werpt zijn broer een minachtende blik toe. Willem verdwijnt de studeerkamer in. Rogier blijft een tijdje besluiteloos in de hal staan. In de keuken zingt Jopie:

(CONTINUED)

6.27 CONTINUED:

6.27

JOPIE (O.S.)

(zingt)

Als sneeuw voor de zon
 Is ons geluk verdwenen
 Als sneeuw voor de zon
 Het geluk van jou en mij

Aline komt de trap af. Haar gezicht weer helemaal in de plooi. Op beheerste toon (maar haar stem trilt)

ALINE VAN ROODEN

Ik denk dat het beter is dat je
 een kamer zoekt. Buitenshuis.

Ze kucht.

ALINE VAN ROODEN

Ik ga nu de deur uit. Het zou fijn
 zijn als je vanavond het huis
 verlaten had.

Rogier kijkt haar verbijsterd aan.

ALINE VAN ROODEN

Ik zal voorlopig jouw taken in het
 bedrijf overnemen. Ik ben hier
 tenslotte begonnen als
 directiescretaresse.

Ze draait zich om en verdwijnt. Rogier's wereld stort in.

6.28 INT. HUIS FAMLIE VAN ROODEN/STUDEERKAMER - DAG

6.28

Willem opent de envelop en begint de tekst te lezen. Hij houdt een band omhoog, kijkt er verbaasd naar (dat is lekker makkelijk). In de studeerkamer staat een bandrecorder. Willem zet de band erop en speelt hem af.

**LIED #2: gefnuikte liefde tevens te gebruiken als
 homolied toepasselijk voor Gerda en Rogier, rustig
 beginnend en vrolijk eindigend**

PETER (O.S.)

Zingt tekst

Willem is onder de indruk.

6.29 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/SLAAPKAMER ROGIER - DAG - MUZIEKSEQUENTIE

6.29

Rogier gooit als verdoofd zijn kleren in een grote koffer. Hij pakt zijn nieuwe trui uit de confectiezaak van Maurice, ruikt eraan en stopt hem in de koffer.

(CONTINUED)

6.29 CONTINUED:

6.29

PETER (O.S.)
(zingt)

6.30 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/OVERLOOP/TRAP - DAG - MUZIEKSEQUENTIE

6.30

Rogier stommelt de trap af met een grote koffer in zijn hand. Pattie komt hem achterna.

PATTIE
Toe nou Ro ik wou je alleen maar helpen.

ROGIER
(woest)
Helpen???

PATTIE
Ik wist toch ook niet dat ze zo zou reageren?

ROGIER
Oh nee??! Je bent alleen maar met jezelf bezig. En je gebruikt iedereen om je heen.

Hij is onderaan gekomen en zeult met zijn koffer naar de voordeur. Pattie zwijgt hulpeloos.

ROGIER
Ik hoef je nooit meer te zien.
Donder op!

Pattie wil hem tegenhouden. Rogier grist zijn jas van de kapstok en verdwijnt. De deur valt met een klap dicht..

6.31 EXT. STAD - DAG - MUZIEKSEQUENTIE

6.31

Rogier loopt verdrietig met de zware koffer door de stad. Pattie rent hem achterna.

PATTIE
(roept)
Ro!

ROGIER
(roept zonder om te kijken)
Laat me met rust.

PATTIE
Waar ga je heen?

ROGIER
Wat kan jou dat schelen?

6.32 INT. KANTOOR FRED - DAG - MUZIEKSEQUENTIE 6.32

Fred en Willem luisteren naar de band.

WILLEM

Ik heb het even laten inzingen
door een kennis.

Fred knikt goedkeurend.

PETER (O.S.)

(zingt)

Fred knikt blij.

FRED

(luid boven de muziek
uit)

Vrolijkheid! Daar houd ik van.
Goed werk, kerel!

6.33 EXT. STAD - DAG 6.33

Rogier loopt als verdoofd door de stad. Pattie volgt hem.

PATTIE

Laat me je in ieder geval helpen
met een slaapplek!

Rogier laat het aanbod zich doordringen. Hij draait zich
om.

PATTIE

Alsjeblieft?

Einde lied.

6.34 INT. KANTOOR FRED - DAG 6.34

Willem is nog bij Fred op kantoor.

FRED

(plotseling)
Jij lijkt op geen enkele
tekstschrijver die ik ken.

WILLEM

Oh. Moet dat dan?

FRED

Nee.

Stilte. Fred haalt een pakje sigaretten tevoorschijn.

(CONTINUED)

FRED

Hoe lang doe je dit al?

WILLEM

(ongemakkelijk)

Eh. Tijdje alweer. ≈

Het blijft even stil. Willem kijkt weg. Fred steekt een sigaret op.

WILLEM

Eerst dacht ik: het is niks voor mij. Maar nu...

Hij lacht verlegen.

FRED

Waarom schrijf je?

WILLEM

Waarom doe jij wat je doet?

FRED

Mijn vader had een viswinkel.

Hij kijkt naar Willem, die hem blanco aankijkt.

FRED

Er wilde nooit iemand naast mij zitten in de klas.

WILLEM

Mijn vader is zakenman.

FRED

Wat vindt hij ervan? Van wat je doet?

WILLEM

Hij is er niet meer.

FRED

Oh. Dat spijt me.

WILLEM

Toen hij er nog wel was, was hij er ook niet.

FRED

Ah ja.

Het blijft weer even stil.

FRED

Dus nou zit je in de showbizz.

(CONTINUED)

6.34 CONTINUED: (2)

6.34

Er klinkt een klopje. De deur gaat open en Suzy verschijnt.

SUZY

Je afspraak is er.

Achter haar zijn twee meisjes te zien. Ze dragen alletwee een gitaar. Willem bekijkt ze met belangstelling.

FRED

We zijn hier bijna klaar.

Suzy verdwijnt. Willem staat op.

FRED

In het begin dacht ik ook dat ik in een snoepwinkel was beland.

Willem kijkt naar de deur waarachter de meisjes zijn.

FRED

Maar het is gek hè... één snoepje is lekker... drie ook nog wel... maar na een halve zak...

Hij rookt.

FRED

Er is één iemand, voor haar zou ik desnoods weer in een viswinkel gaan staan. Maar ja, ze moet me niet meer.

Hij drukt zijn sigaret uit.

FRED

De liefde, jongen. Daar kan geen snoepwinkel tegenop.

Hij staat op en doet de deur voor Willem open.

6.35 EXT. TANTE GERDA - DAG

6.35

Pattie belt aan. Rogier zet zijn zware koffer neer. Ze zijn aangekomen bij het huisje van tante Gerda in de Koestraat. Rogier en Pattie spreken geen woord. Ze kijken elkaar niet aan.

Tante Gerda doet open en kijkt verbaasd van Pattie naar de grote koffer.

PATTIE

Sorry. D'r ging ja van alles mis.

(CONTINUED)

TANTE GERDA

En nu ben je er ineens weer. Alsof er niks gebeurd is.

PATTIE

(haastig)

Nee, nee! Het gaat niet om mij.

Tante Gerda kijkt naar Rogier. De haar hulpeloos aankijkt. Ze kijkt naar zijn trui, zijn kapsel. Trekt een conclusie. Kleine zucht.

TANTE GERDA

Ben ik een opvanghuis, of zo?

Pattie en Rogier zitten aan tafel in het kleine huisje van tante Gerda. Ze zitten zo ver mogelijk van elkaar af. Tante Gerda noteert het. Ze drinken thee en eten (zo te zien) zachte koekjes. Pattie ziet weer wat bleek.

TANTE GERDA

Had je niet éven langs kunnen komen? Of was je daar te beroemd voor geworden.

ROGIER

(schamper)

Waarschijnlijk.

Pattie kijkt tante Gerda aan.

TANTE GERDA

Ja, ik lees ook weleens de Telegraaf. Bij de tandarts.

(kijkt Pattie aan)

Peter zal wel trots op je zijn.

Pattie kijkt getroffen, mompelt iets. Ze schuift het koekje van zich af.

TANTE GERDA

Hoor je nog weleens wat van 'm? M'n familie heeft het maar wát druk met de emigratie.

PATTIE

Emigratie??

TANTE GERDA

Ze gaan naar Canada.

Pattie laat dit tot zich doordringen.

PATTIE
(probeert nonchalant
te klinken)
Peter ook?

TANTE GERDA
Dat moet je 'm zelf vragen kind.

Pattie knikt. Neemt nog slok koffie en staat dan abrupt op. Tante Gerda kijkt verbaasd. Pattie wijst naar het poephok op de binnenplaats. En is verdwenen. Rogier en tante Gerda kijken haar na, hoe ze in hoog tempo het binnenplaatsje oversteekt en de deur achter zich sluit. Tante Gerda kijkt even verbaasd naar Rogier, sopt dan een koekje in haar koffie.

TANTE GERDA
Zo. Dus jij zoekt onderdak.

ROGIER
Ja.

Hij kucht nerveus.

ROGIER
M'n moeder en ik hadden ruzie
over... Pattie heeft haar verteld
dat ik...

Tante Gerda snapt het nu. Rogier neemt een slok koffie.

ROGIER
... nou ja.... Vandaar.

Tante Gerda bekijkt Rogier eens goed. Weet genoeg.

TANTE GERDA
(bitter)
Je zou toch denken dat er in 40
jaar wel wat veranderd zou zijn,
maar nee.

Ze zucht.

TANTE GERDA
Eigenlijk verhuur ik alleen aan
dames.

ROGIER
(ongelukkig)
Oh.

Tante Gerda legt haar hand op de zijne.

TANTE GERDA
Maar voor jou maak ik een
uitzondering.

ROGIER
(opgelucht)
Oh.

TANTE GERDA
Eigenlijk zijn de regels hier:
geen herenbezoek. Maar op maandag
en donderdagavond ben ik
vrijwilliger in het Gasthuis....

Rogier kijkt haar aan. Begrijpt hij haar goed?

TANTE GERDA
D'r zit wel een voorwaarde aan. Je
moet elke dag mijn spataderen
verbinden.

Rogier kijkt haar perplex aan. Tante Gerda's gezicht staat neutraal. Pattie komt het poephuis uit. Even later staat ze weer binnen. Ze ziet bleek. Tante Gerda kijkt haar onderzoekend aan.

TANTE GERDA
Gaaf het wel met je?

Pattie kijkt haar aan.

PATTIE
Ik voel me uitstekend!

TANTE GERDA
Oh ja?

PATTIE
Alleen de zenuwen hè. Ik moet
vanavond weer optreden. En
morgen... de hele week eigenlijk.

TANTE GERDA
(gefronst)
De zenuwen.

Ze kijkt Pattie aan.

Jagersma trekt zijn stropdas recht. Hij staat in de fabriek in zijn beste pak.

Aan de lopende band werken de arbeiders als vanouds. Rein ziet Jagersma en knikt. Ook andere arbeiders, waaronder vader Miedema, zien hem en groeten hem met een knik.

De voorman komt op Jagersma aflopen, met uitgestoken hand.

BEDRIJFSLEIDER

Zie je wel, jij kan toch niet
zonder de fabriek man.

Jagersma schudt hem de hand. Langs de bedrijfsleider ziet Jagersma plots de oude Haijo staan. Met zijn goede hand bedient hij de hendel van een machine. De bedrijfsleider ziet hem kijken.

BEDRIJFSLEIDER

Goeie krachten laten we niet
zomaar gaan.

Jagersma loopt argwanend naar Rein toe.

JAGERSMA

Wat doet Haijo hier.

REIN

Dat thuiszitten was niks voor hem.

JAGERSMA

Die man is invalide..

Rein onderbreekt Jagersma.

REIN

Hij heeft nog een goede hand.

JAGERSMA

..en is bijna zeventig, goddomme!

Rein zucht. Hij legt Jagersma uit hoe het zit.

REIN

Hij had gedronken. Haijo is er
zelf mee gekomen. Dat het zijn
eigen schuld was.

Jagersma fronst.

REIN

Hij is blij dat hij terug mocht
komen.

JAGERSMA

Blij. Voor een hongerloon. Die man
was bijna dood! Omdat de directeur
liever geld uitgeeft aan een auto
dan aan onze veiligheid!

Rein zucht.

JAGERSMA

(bitter)
En ik mag komen praten.

(CONTINUED)

Hij kijkt naar de arbeiders die zich in het zweet zwoegen.

JAGERSMA

Waarover? Het is hier alleen maar erger geworden.

De bedrijfsleider komt erbij staan.

BEDRIJFSLEIDER

Komt er nog wat van, Jagersma?

REIN

Wees nou gewoon eens niet zo koppig. Als je het hier wil veranderen dan moet je met elkaar om de tafel.

BEDRIJFSLEIDER

Dat doen jullie maar in je eigen tijd. Hier wordt gewoon gewerkt.

JAGERSMA

Ik heb een afspraak met de directeur.

BEDRIJFSLEIDER

Die is er niet.

Jagersma fronst.

JAGERSMA

Mij is verteld dat hij met mij wil praten.

BEDRIJFSLEIDER

Ik weet alleen dat wij mensen nodig hebben. Nu de Miedema's het gaan proberen te maken in Canada.

Jagersma kijkt Rein aan.

REIN

(stamelt)

Dat hoor ik voor het eerst. Ik dacht..

BEDRIJFSLEIDER

(Jagersma)

Dus wat mij betreft trek jij nu je pak uit en kom je er weer bij.

Jagersma verbijt zijn teleurstelling.

JAGERSMA

Ik heul niet met de vijand.

6.37 CONTINUED: (3)

6.37

Jagersma vertrekt gedesillusionieerd, in zijn nette pak, met opgeheven hoofd.

6.38 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/KANTOOR ROGIER - DAG

6.38

Aline zit aan Rogier's bureau. Ze bestudeert een met leer ingebonden kasboek. De werknemers kijken heimelijk toe.

Aline slaat het kasboek dicht en pakt de nieuwste jaargang van de stapel op het bureau. Ze bladert het door.

Aline stokt. In plaats van naar cijfers kijkt ze naar een keurig uitgetypt lijstje met vrouwennamen. Achter iedere naam staat een internationaal telefoonnummer. Gretchen, Marie-Louise, Conchita, Abigail, Ngozi... Huibert's werelddekking is, het moet gezegd, indrukwekkend.

6.39 INT. KANTOOR FRED - DAG

6.39

Suzy is aan de telefoon. Fred pakt juist koffie uit de koffiekkan. Pattie komt binnen.

SUZY

De band begint morgen aan een grote toer. Wanneer had u ze geboekt willen hebben?

Fred pakt zijn kopje en wil weer naar zijn kantoor lopen.

SUZY

595 gulden, voor de hele band, exclusief

Ze kijkt Fred aan.

SUZY

... reiskostenvergoeding en zondagsopslag.

Pattie schraapt haar keel.

PATTIE

Fred...

FRED

(zucht)
Wat nou weer?

PATTIE

Niks! Of ja...

SUZY

Staat genoteerd, dan is dat een boeking.

(CONTINUED)

Ze hangt op.

PATTIE

(tegen Suzy)
Jij zei toch laatst dat ik een
dagtaak ben?

SUZY

Oh, eh... heb ik dat gezegd?

FRED

Een dagtaak. Minstens.

Pattie kucht nerveus. De telefoon gaat weer.

SUZY

Ik zou zo graag héél even een
boterham eten.

PATTIE

Ik weet wel iemand die kan helpen.

Suzy zucht.

PATTIE

(snel)
Rogier.

FRED

Die homovriend van je.

De telefoon rinkelt nog steeds. Suzy neemt toch op.

SUZY

Fred Duprée management waarmee kan
ik u van dienst zijn?

PATTIE

(tegen Fred)
Is dat een probleem?
(snel)
Hij is echt niet zo'n homo dat je
denkt

FRED

Nee, juist niet.

PATTIE

Oh.
(voor de zekerheid)
Het is echt iets voor hem. Dit
werk.

Fred kijkt haar aan. Pattie denkt dat ze iets verkeerd
heeft gezegd. Ze kucht nerveus,

6.39 CONTINUED: (2)

6.39

SUZY

(in de telefoon)

De tiende. Geen probleem, zal ik
daar dan een boeking van maken?
Goedemiddag.

Ze hangt op. Wil opstaan. De telefoon gaat weer.

PATTIE

Ehm. Zal ik hem dan maar zeggen
dat hij een nieuwe baan heeft?

Suzy neemt de telefoon op. Fred loopt weg.

FRED

Doe dat.

En weg is hij. Pattie vliegt Suzy opeens om haar hals.

6.40 EXT. HUIS TANTE GERDA - DAG

6.40

Pattie belt aan. Niemand doet open. Pattie belt nog eens.
Ze opent het brievenbusklepje in de deur en roept.

PATTIE

Ro! Rogier?

Boven haar gaat een raampje open. Rogier steekt zijn
hoofd naar buiten.

ROGIER

Het is klaar, Pattie. Dag, Pattie.

Rogier ramt het raampje dicht.

PATTIE

Rogier! Ik heb een baan voor je
geregeld! Iets wat echt bij je
past!

Rogier laat zich niet zien.

PATTIE

Als manusje van alles!

Nog steeds niks.

PATTIE

Bij Fred! Je gaat artiesten
begeleiden!

Rogier opent het raampje en steekt aarzelend zijn hoofd
eruit.

(CONTINUED)

6.40 CONTINUED:

6.40

PATTIE

Je begint met mij. Als je het niet erg vindt.

6.41 INT. WINKEL VEENSTRA - DAG

6.41

Jagersma komt met zijn boodschappentasje de winkel binnen. Mevrouw Veenstra staat achter de kassa. Ze helpt Mientje, die aan het praten is.

Mientje werpt blikken op de deuropening. Peter is in het magazijn aan het werk.

MIENTJE

Het lijkt allemaal mooi, die klitter en klemmer en al die poeha, maar ik zeg altijd maar zo: als je vergeet waar je vandaan komt, dan ben je geen knip voor de neus waard.

Laat haar stem dalen.

MIENTJE

Ik heb gehoord dat ze 't behoorlijk in d'r bol heeft gekregen. Nou, ik hoef er niet naartoe, hoor.

Peter kijkt nu even naar Mientje, gaat verder.

MEVROUW VEENSTRA

(knikt naar Jagersma)

Jagersma.

JAGERSMA

Moj.

Mientje draait zich betrapt om. Knikt Jagersma gedag. Kijkt naar de deuropening, maar Peter is nergens meer te bekennen.

MIENTJE

Moj.

JAGERSMA

Moj.

MIENTJE

Tot morgen. Prettige dag.

MEVROUW VEENSTRA

Eensgelijks.

Mientje pakt haar tas op en vertrekt. Pattie's vader staat wat schutterig in de winkel.

(CONTINUED)

MEVROUW VEENSTRA

Wat mag het zijn?

Jagersma verzamelt even moed. Dan barst hij los:

JAGERSMA

Ik ben geen middenstander, en ik zal er nooit één worden. En als de klandizie inderdaad terugloopt: ik heb je gewaarschuwd. Maar eh...

Hij kijkt haar niet aan.

JAGERSMA

Ik wil je wel helpen. In de winkel.

Tine kijkt hem blij verrast aan.

MEVROUW VEENSTRA

Och maar dat is

JAGERSMA

Verwacht alleen niet van mij dat ik 'een hele goedmorgen', en 'eensgelijks' en dat soort dingen tegen de mensen ga zeggen. Dat kan ik niet en zal ik nooit kunnen. En ik ga ook niet over het weer praten.

Tine lacht.

MEVROUW VEENSTRA

Dat hoeft toch ook niet.

Ze kijkt Jagersma aan. Die tuurt verlegen naar potjes bonen die op de toonbank staan.

JAGERSMA

Bedankt. Voor het aanbod.

MEVROUW VEENSTRA

Ik zal blij zijn als ik weer een beetje hulp heb.

JAGERSMA

Mooi...

Stilte. Tine kijkt hem aan. Hij kijkt heel even terug, kijkt weg.

MEVROUW VEENSTRA

Ik zou alleen wel willen weten...

Jagersma kijkt licht argwanend op.

(CONTINUED)

6.41 CONTINUED: (2)

6.41

MEVROUW VEENSTRA
Hoe heet je eigenlijk?

JAGERSMA
(verward)
Jagersma.

MEVROUW VEENSTRA
Van voren.

JAGERSMA
Oh. Lammert.

MEVROUW VEENSTRA
Ik heet Tine.

JAGERSMA
(plompverloren)
Ga je zaterdag mee naar het
Sterrenbos?

6.42 INT. HUIS FAMILIE VAN ROODEN/HAL/KANTOOR - DAG

6.42

Pattie komt de trap af met een tas in haar hand. Ze ziet er nogal moe uit. Wil naar de kapstok lopen maar ziet dat de deur naar het kantoor open staat. Ze hoort geratel van een rekenmachine. Ze loopt zachtjes naar de deur en kijkt naar binnen.

Aline zit achter een bureau en voert bedragen in. Stapels papieren naast zich. Ze kijkt op.

PATTIE
Oh. Pardon. Ik dacht, ik hoor
iets... maar u bent het.

Aline knikt, buigt zich weer over haar werk. Pattie wil zich omdraaien.

ALINE VAN ROODEN
Ben je van plan te blijven, nu Ro
het huis uit is?

PATTIE
(defensief)
Ik heb wel twee maanden huur
vooruit betaald.

ALINE VAN ROODEN
Die krijg je natuurlijk terug,
geen probleem. Als je weg wilt.

Pattie zwijgt. Aline kucht.

ALINE VAN ROODEN
Maar je mag ook blijven.

(CONTINUED)

6.42 CONTINUED:

6.42

PATTIE
(verward)

Oh.

ALINE VAN ROODEN
Misschien heb ik wel liever dat je
blijft.

Ze glimlacht even verontschuldigend en buigt zich weer over haar werk. Pattie kijkt beduusd naar Aline en verdwijnt.

6.43 EXT. KANTOOR FRED - DAG

6.43

Pattie staat te wachten bij de bus. Willem, de andere zangeressen, de band en hun entourage stappen in de bus, die nu een andere zijkant heeft gekregen: Pattie Hunt en de Petticoats staat er met grote letters te lezen.

Pattie ziet Rogier aankomen en begint te zwaaien. Maar Rogier negeert haar en loopt door naar Maurice, die spullen in het bagagevak aan het laden is. Pattie zucht en stapt in.

Rogier buigt zich naar Maurice.

ROGIER
Mo. Ik weet niet of ik dit nog
volhoud.

MAURICE
Maar we zijn nog maar net
begonnen! En je zit nu bij tante
Gerda! Het wordt alleen maar
makkelijker voor ons.

Rogier schudt zijn hoofd.

ROGIER
Je noemde haar lieverd.

Maurice schaamt zich.

MAURICE
Uit gewoonte.

MAURICE
Ik heb Marianne verteld dat we
voortaan in een hotel overnachten
als we buiten de provincie
optreden.

Rogier kijkt hem aan.

(CONTINUED)

6.43 CONTINUED:

6.43

MAURICE

Nieuw beleid. Van hogerhand.
Kunnen we niks aan doen. het
thuisfront heeft het maar te
pikken.

Rogier begint het te begrijpen.

MAURICE

En Winschoten is natuurlijk een
heel eind weg. Dat begrijpt
Marianne ook.

Rogier kan een glimlach niet onderdrukken. Maurice ziet
het en pakt zijn hand.

MAURICE

Vannacht slapen we samen.

6.44 INT. TOERBUS - DAG

6.44

Pattie kijkt naar Willem die tussen twee zangeressen in
zit. Pattie zit in haar eentje.

Rogier neemt een ordner door. De tas naast hem wordt
plotseling opgetild en Willem ploft naast hem neer.
Rogier kijkt hem aan. Even is het stil. Dan:

WILLEM

Ik kan beter geheimen bewaren dan
Pattie, dat moet je me nageven.

Rogier zwijgt. Willem zoekt naar woorden.

WILLEM

Dit is nooit mijn bedoeling
geweest.

Rogier kijkt hem aan.

ROGIER

Ik heb in ieder geval niks meer te
verliezen. Dat kun jij niet
zeggen.

Willem knijpt hem.

WILLEM

Ga je het haar vertellen?

Rogier haalt zijn schouders op.

ROGIER

Niets houdt me tegen.

(CONTINUED)

6.44 CONTINUED:

6.44

WILLEM

Ik zou het op prijs stellen als je dat niet doet.

Rogier kijkt Willem uitdagend aan.

ROGIER

Wie zegt dat ik het haar niet al heb verteld?

Willem schrikt. Rogier stort zich triomfantelijk op de ordner.

6.45 INT. TOERBUS - DAG

6.45

Pattie ziet Willem opstaan en naar zijn plaats lopen. Hij negeert haar terwijl hij haar passeert. Pattie grijpt hem bij zijn pols.

PATTIE

Willem?

Willem verkramppt. Het zal toch niet...

PATTIE

Ik dacht dat jij wel naar mij toe zou komen. Maar ik heb nou wel lang genoeg gewacht.

Willem voelt de moed in zijn schoenen zakken.

PATTIE

Dat we niks tegen elkaar zeggen, dat vind ik nog wel het allerergste.

Willem zoekt naar woorden.

PATTIE

Ik hoef geen excuses. Rogier heeft me ervoor gewaarschuwd. Het is mijn eigen schuld. Ik wil het alleen begrijpen.

Pattie schuift een plaats op en gebaart Willem dat hij naast haar moet komen zitten. Met lood in zijn schoenen gaat Willem zitten.

PATTIE

Zeg het maar.

Willem stamelt.

(CONTINUED)

WILLEM

Ik heb het niet van tevoren zo
bedacht. Het ontstond gewoon zo.
Van het een kwam het ander.

PATTIE

Onzin. Niks gaat vanzelf.

Willem haalt diep adem.

WILLEM

Ik denk dat ik hier goed in kan
zijn...als ik de tijd neem. En tot
die tijd...laat ik me inspireren.

Willem durft Pattie niet aan te kijken.

PATTIE

Wat doe je nou ineens bescheiden.

Willem kijkt Pattie niet-begrijpend aan.

PATTIE

Dat begrijp ik dus niet van jou.
Die twee kanten.

WILLEM

Ik begrijp het zelf ook niet.

PATTIE

Dat je zo tegen me doet. Alsof ik
niet besta...

Tranen prikken plotseling achter Pattie's ogen.

PATTIE

..En dan toch zulke lieve liedjes
voor me schrijft.

Willem's hersenen draaien op volle toeren. Hij herpakt
zich. Schraapt zijn keel.

WILLEM

Ik voel jou gewoon aan.

Hij kijkt haar aan.

WILLEM

Het is alsof ik recht bij je naar
binnen kan kijken. Ik kan ook niet
uitleggen waarom dat zo is.

Pattie kijkt hem aan met grote ogen.

WILLEM

Maar..Het is gewoon zo dat er nog
meer meisjes zijn op de wereld.

(CONTINUED)

6.45 CONTINUED: (2)

6.45

Pattie wendt zich af van Willem. Willem slaakt onmerkbaar een zucht van opluchting.

PATTIE

Ik snap heus wel dat je niet meer met me wilt zijn.

Pattie kijkt hem aan. Willem zwijgt.

PATTIE

Want ik ben zelf natuurlijk degene geweest die...

WILLEM

Ja, inderdaad!

Pattie zwijgt, toch wat uit het veld geslagen.

PATTIE

(kleintjes)

Maar je hoeft toch niet elke bloem die je ziet te plukken?

Willem kijkt haar aan.

WILLEM

Ik ben in een snoepwinkel beland.

Pattie kijkt weg. Willem pakt Pattie's hand.

WILLEM

Dat moet je niet persoonlijk nemen.

Even zitten ze zo naast elkaar. Willem laat zachtjes Pattie's hand los. Hij staat op en loopt naar zijn plaats tussen de andere vrouwen.

6.46 EXT. DIJK - DAG

6.46

Pattie zit in de bus. Ze kijkt uit het raam. Uitgestrekt landschap. Een bord Winschoten langs de kant van de weg. In de verte doemt het dijkhuisje op waar ze haar hele leven heeft gewoond. Aan de waslijn wapperen drie kledingstukken van Jagersma. Pijnlijk getroffen wendt Pattie haar blik af.

6.47 EXT. ZAAL WINSCHOTEN - DAG

6.47

De mensen uit het dorp zijn verzameld voor het optreden van Pattie; Peter en zijn familie, Mientje's familie, dorpsgenoten, mensen uit de fabriek. In groepjes gaan ze de zaal binnen.

6.48 INT. ZAAL WINSCHOTEN - DAG 6.48

Peter is gekleed in zijn beste pak. Bij de garderobe tovert hij onopvallend een bosje bloemen tevoorschijn uit de binnenzak van zijn jas.

Zijn moeder ziet het. Ze glimlacht hem bemoedigend toe.

6.49 INT. ZAAL WINSCHOTEN - DAG 6.49

Pattie kijkt vanuit de coulissen toe hoe de zaal volstroomt. Haar hart maakt een vreugdesprongetje als ze Peter binnen ziet komen met een bosje bloemen in zijn hand. Hij ziet haar ook en knikt.

De zaallichten doven. De lichten op het podium gaan aan. Mevrouw Benninga komt op.

MEVROUW BENNINGA

Vanmiddag heb ik de eer om een wel heel bijzonder optreden aan te kondigen. We zijn allemaal apetrots op niemand minder dan onze eigen Pattie Ja....Hunt en de Petticoats!!!

Applaus klinkt.

IEMAND IN PUBLIEK

(roept)

Zeg maar gewoon Jagersma hoor!

Er klinkt gelach. Pattie gaat op. Ze is op van de zenuwen. De zangeressen en bandleden nemen plaats. Een intro wordt ingezet waarop Pattie geacht wordt te praten. Pattie pakt de microfoon. Halverwege de zaal is een lege zitplaats.

PATTIE

Magst mie leuven of nait, moar ik sta hier met 'n kloet in de strotte.

Gegrinnik in de zaal. Pattie wisselt een blik met Peter. Ze glimlacht dapper.

PATTIE

Ik zie een hele hoop bekende gezichten.

De deur gaat open. Pattie kijkt hoopvol. Een gezette vrouw komt binnen. Ze baant zich een weg naar de lege stoel.

Pattie slikt. Het is duidelijk: haar vader is niet gekomen.

6.50 EXT. STERREBOS - DAG 6.50

Jagersma en Tine wandelen onwennig door het Sterrebos. Tine raapt iets op van het pad; een kinderhandschoentje. Verderop loopt een moeder met kinderwagen. Tine aarzelt niet en holt er achteraan.

Jagersma kijkt haar na, hij smelt een beetje.

APPLAUS klinkt

6.51 INT. ZAAL WINSCHOTEN - DAG 6.51

Peter klapt het hardst van iedereen. Pattie neemt het applaus van de zaal in ontvangst.

PATTIE

Dank u wel. Dank u.
Het volgende lied is een heel
persoonlijk lied. Het is de eerste
keer dat ik het zing en ik zing
het speciaal voor jullie.

Er komt een glimlach op Peter's gezicht.

PATTIE

Het gaat over de mooiste plek die
er is.

Peter knikt. Hij prevelt iets.

PATTIE

Ik draag het op aan mijn moeder.
Die sommige van jullie nog wel
hebben gekend.

Pattie moet een paar keer slikken. Geroerde reacties in de zaal bij de ouderen. Pattie herpakt zich.

PATTIE

Het is geschreven door iemand die
mij door en door kent.

Peter's moeder knijpt even trots in Peter's hand. Peter krijgt vochtige ogen.

PATTIE

Mag ik jullie voorstellen aan mijn
tekstschrijver en
(ze hapert even)
vriend..

Peter houdt zijn adem in.

PATTIE

..Willem van Rooden.

(CONTINUED)

6.51 CONTINUED:

6.51

Met een gebaar maant Pattie Willem het podium op. Willem draaft het podium op en neemt met een buiging het applaus in ontvangst. Het lied zet in.

Peter kan zijn oren en ogen niet geloven. Willem vertrekt weer achter de coulissen, na Pattie een kushandje te hebben toegeworpen.

LIED #3: LOFLIED GRONINGEN

6.52 INT. ZAAL WINSCHOTEN - DAG - MUZIEKSEQUENTIE 6.52

PATTIE

(zingt)

Loflied op Groningen (moet nog geschreven worden)

De danseressen dansen wervelend, het publiek is onder de indruk. Pattie geeft alles. Peter zit als verdoofd, het bosje bloemen op zijn schoot.

6.53 EXT. ZAAL WINSCHOTEN - DAG 6.53

Jagersma en Tine lopen in hun wandelkloffie over de stoep. Ze horen de klanken van het optreden, de zang van Pattie. Tine werpt een blik op Jagersma. Jagersma kijkt stoicijns voor zich.

6.54 INT. ZAAL WINSCHOTEN - DAG - MUZIEKSEQUENTIE 6.54

Pattie zingt stralend.

PATTIE

(zingt)

Loflied op Groningen

Pattie wendt zich even af en gebaart naar de make-up dame, die komt aangesneld met een handdoek.

PATTIE (CONT'D)

(zingt)

THE PETTICOATS

(zingen)

Pattie kotst achter een geluidsbox in de handdoek en veegt haar mond af. Pattie loopt weer naar voren en zingt verder, met man en macht haar ellende verbergend.

PATTIE

(zingt)

Liedje

(MORE)

(CONTINUED)

6.54 CONTINUED:

6.54

PATTIE (CONT'D)
 (tegen de make-up
 dame)
 Ik kán niet meer... ik ben òp!

Terwijl het ensemble het couplet zachtjes en dreigend herhaalt (in dissonanten), wordt Pattie opgepept en ondersteund door de make-up dame. Willem houdt zich afzijdig. Peter kijkt bezorgd naar Pattie- ziet dat het helemaal niet goed met haar gaat.

ENSEMBLE
 (zingen)
 Lied

Pattie valt flauw. Een golf van schrik door het publiek. Peter laat zijn bloemen liggen en loopt de zaal uit.

Einde lied.

6.55 EXT. HUIS VEENSTRA - NACHT

6.55

Jagersma brengt Tine Veenstra thuis. Onwennig afscheid.

JAGERSMA
 Bedankt voor de avond.

Jagersma geeft Tine onwennig een hand.

TINE VEENSTRA
 Moj.

JAGERSMA
 Moj.

Tine Veenstra kijkt hem nog even aan. Jagersma staat er als bevroren bij. Tine gaat naar binnen.

6.56 EXT. TOURBUS - NACHT

6.56

Peter ziet dat Pattie de tourbus wordt in geleid door Rogier en Maurice. Ze zwaait flauwtjes naar de fans die proberen een glimp van haar op te vangen. Opeens ziet ze Peter. Pattie zegt iets tegen Rogier en Maurice, breekt door de fans heen en loopt naar Peter toe.

PATTIE
 Peter! Peet!

Peter staat daar met ingehouden woede. Pattie is blij hem te zien.

PATTIE
 Je bent toch gekomen! Ik hoopte
 het al zo!

(CONTINUED)

PETER

Hoe haal je het in je domme kop!
Het is *mijn* liedje!

Pattie kijkt hem verbaasd aan.

PATTIE

Wat?!?

PETER

Ik wil alles terughebben! Alles!

PATTIE

Waar heb je het over?

PETER

Dat weet jij donders goed! Moet ik
het soms komen halen?

Pattie schrikt van Peter's agressie.

PATTIE

Wat is er met jou aan de hand?

Willem is plotseling daar, met lippenstift op zijn wang.
Hij gaat tussen Peter en Pattie in staan.

WILLEM

Laat haar met rust, boerenpummel.

PETER

La me los man.

WILLEM

Wat zeg je? Ik versta geen
boerenpummels.

Maurice komt erbij. Hij trekt aan Pattie's arm.

MAURICE

Kom, Pattie.

Peter probeert Willem opzij te duwen, maar die houdt
Peter nog steeds tegen.

WILLEM

(tegen Maurice)
Ze moet die bus in.

PETER

Lamstraal. Ik laat me door jou
niet tegenhouden.

WILLEM

(lacht)
Ze wil niks meer van jou weten,
oelewapper. Ze is je ontgroeid,
snap dat dan.

PETER

Wat weet jij daarvan. Je kent haar
niet eens.

WILLEM

Ik denk dat ik haar intussen beter
ken dan jij, vriend. Van binnen en
van buiten, zou ik zelfs zeggen.

Opeens haalt Peter uit en geeft Willem een enorme
rechtse. Willem gaat neer. Peter schrikt van zijn kracht.
Hij wappert met zijn pijnlijke vuist in de lucht.

PATTIE

(gilt)
Idioot (op z'n Gronings)!

Kwaad kijkt ze Peter aan.

PATTIE

Ben je helemaal besodemieterd!

Ze hurkt bij Willem.

PATTIE

Willem....

Hij kreunt.

PATTIE

Rustig maar... niet bewegen.
(roept)
Kan iemand een koud lapje brengen?

Ze kijkt op naar Peter, die ontgaan is.

PATTIE

Zulk jaloers gedrag had ik van jou
niet verwacht, Peter Miedema.

PETER

Ik ben niet jaloers! Het is gewoon
niet eerlijk!

PATTIE

Dat Willem betere liedjes schrijft
dan jij?

Peter kijkt haar perplex aan.

(CONTINUED)

PATTIE

Je wilde zelf niet, weet je nog?
Je zou ook blij voor mij kunnen
zijn. Omdat we zo'n succes hebben.

Peter opent zijn mond om iets te zeggen maar er komt
niets. Iemand komt aan met een zakje ijs of iets
dergelijks.

PETER

(verstikt)
Van mij zul je geen last meer
hebben.

Pattie kijkt hem aan.

PETER

We gaan emigreren naar Canada.
Volgende maand. Het visum is rond.

Hij vecht tegen zijn tranen.

PATTIE

Mooi, veel plezier daar.

PETER

Het ga je goed. Jij en die...
bedrieger.

En weg is hij. Pattie kijkt hem verbaasd na.

WILLEM

Wat een enorme zakkenwasser zeg.

Hij wordt overeind geholpen. Samen gaan ze de bus in.

Pattie ziet hoe de bus zich verrijdt van Groningen. Het
is een zelfde soort shot als in aflevering 1, maar nu zit
ze zelf in de bus. Ze kijkt naar Willem. Een van de
zangeressen houdt een koud flesje frisdrank tegen zijn
pijnlijke wang aan.

Pattie voelt zich alleen. Ze kijkt naar Maurice en Rogier
die naast elkaar zitten. Maurice geeft Rogier een
stiekeme kus.